

Kun loistaa kuusi kynttilöin_

Sävellys: Reijo Veräjänkorva

Sanat: Unto Eskelinen

Kun loistaa kuusi kynttilöin

On aattoiltaan rauenneina arjen askareet
ja kaikki lailla lasten on jo juhlaan joutuneet.
Ovat silmämme valmiit näkemään, ovat korvamme kuulemaan,
miten kalliin lahjan lapsessaan Isä meille antaakaan,
kun Hän tänne suo oman Poikansa, joka kaikkia armahtaa
ja nyt siunaa juhlaa sydänten, jos Hän sinne tulla saa.

On iltaan hiljennenä maa, kun taivas aukeaa
ja enkeli tuon jouluviestin jälleen julistaa:
Älkää peljätkö, älkää peljätkö ilon teille nyt ilmoitan,
jota hartain mielin kaivanneet ovat kansat maailman:
Tänä yönä oljille tallissa äiti Poikansa pienen tuo,
jota kiittäin käykää katsomaan Betlehemiin seimen luo!

Kun loistaa kuusi kynttilöin ja joulu virsi soi.
Hän tahtoo tulla luoksemme, Hän tahtoo ja Hän voi.
Hänen myötään on ilo luottaa taas Isän suureen laupeuteen,
hyvä tahto löytää toivon tien sydämestä sydämeen.
Siksi loistakoon valot kynttiläin, siksi virtemme soikohon,
Hän seimeltänsä katsomme jo nyt aamun koittohon!

Kun loistaa kuusi kynttilöin
 (Unto Eskelinen)

Rajapöytäkirja
 -24

Andante

1. Un aattoiltaan rauenneina arjen aska - reet ja
 kaikki lailla lasten on jo juh-laan joutu- neet. Ovat
 silmämme val-miit näkemään, ovat korvamme kuu-le-e-maan, miten
 tänne suo oman Poikansa joka kaikkia ar-h - taa ja nyt
 kalliin lahjan täpsessään Isä meille antaa- kaan, kun Hän
 alunaa juhlaa sydänt^{en}, jos Hän sinne tulla
 saa .